

இலங்கையில் உள்ளூராட்சி அரசாங்கமும் அது எதிர்நோக்கும் சவால்களும்

ஆறுமுகம் யோகராஜா,
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
சமூகவிஞ்ஞானங்கள் துறை,
கலைகலாசார பீடம்,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இன்றைய நவீன ஜனநாயக முறையில் சுய அரசாங்க மாதிரியினை வளர்ப்பதில் உள்ளூராட்சி அரசாங்கங்கள் மிகுந்த பங்களிப்பு செய்யக்கூடியவை என தேசிய , சர்வதேச ரீதியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விடயமாகும். இதனால் எல்லா அதிகாரங்களையும் ஆணைகளையும் மத்தியிலிருந்து கட்டுப்படுத்துவதற்கு முயற்சிக்காமல் உள்நாட்டு அமைப்புகளுக்கு அதிகாரத்தை பன்முகப்படுத்துகின்ற செயல்முறையினூடாக அரசியல் மற்றும் நிர்வாக முறைமை அபிவிருத்தி திட்டங்கள் வலுப்படுத்தப்படலாம். இதனால் ஜனநாயக நடைமுறைகளை மக்களுக்கு அருகாமையில் கொண்டுவர உள்ளூர் அரசாங்க முறை ஒரு கருவியாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. உள்ளூராட்சி மற்றும் சுய அரசாங்கம் பற்றிய கருத்தியல் அதன் பல் பரிமாணத் தன்மை காரணமாக கல்வியியல் கலந்துரையாடல்கள் மற்றும் நடைமுறையிலும் சவால்கள் பலவற்றை கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. அத்துடன் உள்ளூராட்சி அரசாங்கங்களுக்கு எந்த அளவிற்கு மத்திய அரசு உள்நாட்டு சுயாட்சி வழங்க வேண்டும் என்பதில் உலகளாவிய பொது உடன்பாடொன்றும் கிடையாது. இந்த நிலையில் எவ்வளவு அதிகாரம் பன்முகப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு நாடும் தமது நாட்டு தூழ்நிலைக்கேற்ப அவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றன. அமெரிக்கா , இந்தியா, சுவீசர்லாந்து, பிரித்தானியா, பிரான்ஸ்; மற்றும் இலங்கை போன்ற நாடுகளில் சமச்சீரற்ற வகையில் இவ்வாறான பரவலாக்கம் இடம் பெற்றிருக்கின்றமை அந்த நாடுகளின் உள்ளூராட்சி முறைமையை ஆழமாக நோக்குகையில் புலனாகும். இந்தப் பின்னணியில் மூன்றாம் மண்டல நாடாகவும் அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடாகவும் அமையப்பெற்றுள்ள இலங்கையில் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் தனது செயற்பாட்டின் போது எதிர்நோக்கும் சவால்களை ஆய்வு செய்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

திறவு சொற்கள் : அதிகாரப்பரவலாக்கம், சுயாட்சி, அதிகார சபைகள், நிதி சுயாதீனம், தேசிய கொள்கை, சட்டமன்ற அமைப்பு

அறிமுகம்

இன்றைய நவீன ஜனநாயக முறையில் சுய அரசாங்க மாதிரியினை வளர்ப்பதில் ; உள்ளூராட்சி அரசாங்கங்கள் மிகுந்த பங்களிப்பு செய்யக்கூடியவை என தேசிய , சர்வதேச ரீதியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விடயமாகும். இதனால் எல்லா அதிகாரங்களையும் ஆணைகளையும் மத்தியிலிருந்து கட்டுப்படுத்துவதற்கு முயற்சிக்காமல் உள்நாட்டு அமைப்புகளுக்கு அதிகாரத்தை பன்முகப்படுத்துகின்ற செயல்முறையினூடாக அரசியல் மற்றும் நிர்வாக முறைமை அபிவிருத்தி திட்டங்கள் வலுப்படுத்தப்படலாம். இதனால் ஜனநாயக நடைமுறைகளை மக்களுக்கு அருகாமையில் கொண்டுவர உள்ளூர் அரசாங்க முறை ஒரு கருவியாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. உள்ளூராட்சி மற்றும் சுய அரசாங்கம் பற்றிய கருத்தியல் அதன் பல் பரிமாணத் தன்மை காரணமாக கல்வியியல் கலந்துரையாடல்கள் மற்றும் நடைமுறையிலும் சவால்கள் பலவற்றை கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. அத்துடன் உள்ளூராட்சி அரசாங்கங்களுக்கு எந்த அளவிற்கு மத்திய அரசு உள்ளூர் சுயாட்சி வழங்க வேண்டும் என்பதில் உலகளாவிய பொது உடன்பாடொன்றும் கிடையாது. இந்த நிலையில் எவ்வளவு அதிகாரம் பன்முகப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு நாடும் தமது நாட்டு தூழ்நிலைக்கேற்ப அவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றன. அமெரிக்கா , இந்தியா, சுவீசர்லாந்து, பிரித்தானியா, பிரான்ஸ்; மற்றும் இலங்கை

தமிழ் ஆய்வு ஆராய்ச்சியின் சர்வதேச நடுவர் இதழ் (ஐ.ஆர்.ஜே.டி.எஸ்.ஆர்)

Volume: 06 Issue: 01

January to March 2024

www.iritsjournal.org

போன்ற நாடுகளில் சமச்சீரற்ற வகையில் இவ்வாறான பரவலாக்கம் இடம் பெற்றிருக்கின்றமை அந்த நாடுகளின் உள்ளூராட்சி முறைமையை ஆழமாக நோக்குகையில் புலனாகும் இந்தப் பின்னணியில் மூன்றாம் மண்டல நாடாக்கவும் அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடாக்கவும் அமையப்பெற்றுள்ள இலங்கையில் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் தனது செயற்பாட்டின் போது எதிர்நோக்கும் சவால்களை ஆய்வு செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்

பல ஆசிய நாடுகளில் காணப்படுவது போன்று இலங்கையிலும் பன்னெடுங்காலமாக உள்ளூராட்சி அரசாங்க முறை நடைமுறையில் உள்ளது. இந்தியாவில் பஞ்சாயத்து சமித்தி ஆசியாவில் சிறப்பான உள்ளூராட்சி முறைமையாக அமையப்பெற்றுள்ளது. புராதன மன்னர் ஆட்சி காலத்தில் 'கம்சபா' 'ரட்ட சபா' உருவில் தோன்றிய இவ்வூராட்சி அரசாங்க முறை காலனித்துவ காலத்தில் வீழ்ச்சி அடைந்தாலும் பின்னர் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. கிராம மட்டத்தில் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு , நீர் முகாமைத்துவம், நில பங்கீடு மற்றும் முரண்பாடுகளை தீர்த்தல் முதலான செயற்பாடுகளில் இவை சுயாதீனமாக ஈடுபட்டன. (Akurugoda, 2024) அனுராதபுரத்தை தலைநகராகக் கொண்டு பண்டுகாபய மன்னன் ஆட்சி செய்த போது (கி. மு 377 -307) முழு நாட்டினதும் கிராம எல்லைகளை நிர்ணயித்ததாக கூறப்படுகின்றது. அவ்வாறு கிராம எல்லைகளை நிர்மாணித்ததன் பின்னர் அவற்றின் ஆட்சியானது கிராம பாதுகாவலர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டதாக கூறப்படுகின்றது. விவசாயம் உட்பட கிராமத்தின் பொருளாதார அடிப்படைகளை பேணுதல் , பிணக்குகளை தீர்த்து வைத்தல் , தண்டனை வழங்குதல் ,; மத வழி பாடுகளை பேணுதல் போன்ற நடவடிக்கைகளை கிராம பாதுகாவலர்கள் நிறைவேற்றி வந்துள்ளனர். இதனை மகாவம்சம் ; கிராமங்கள் சிறிய நிர்வாக அளவுகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகவும் இந்த கிராமங்களை உள்ளடக்கிய நிறுவனம் 'புகா'(Puga) என அழைக்கப்பட்டதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. கிராம சபைகளின் உறுப்பினர்களை குறிப்பிடுவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. இவ்வாறான அமைப்புகள் தொடர்ச்சியாக இருந்ததற்கான சான்றுகள் இல்லை என்பதும் காலனித்துவ காலத்தில் இவை புறக்கணிக்கப்பட்டதையும் அறிய முடிகின்றது (Hettiarachchi, 2015). பிரித்தானிய காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் இலங்கை டொமினியன் அந்தஸ்தின் கீழ் சுதந்திரம் பெற்றபோது மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் தொடர்ந்தும் நடைமுறையில் இருந்தன. டொனமூர் காலத்திலிருந்து 1987ஆம் ஆண்டு வரை மாநகர சபை , நகர சபை, பட்டின சபை, கிராமோதய சபை என்ற அடிப்படையில் நான்கு உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள் காணப்பட்டன. இதற்காக உள்ளூராட்சி அமைச்சர் ஒருவரும் நியமிக்கப்பட்டு இருந்தார். (Leitan, 2015) உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்கு ஆட்சியமைப்பு செய்வதற்கு உள்ளூராட்சி அரசாங்க சேவை எனும் தனியானதொரு சேவை உருவாக்கப்பட்டது. இதுவும் அமைச்சரின் நேரடி கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. எனினும் 1952ஆம் ஆண்டு 8ஆம் இலக்க திருத்தச் சட்டத்தின் கீழ் உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் அதிகாரம் மேலும் பலப்படுத்தப்பட்டது. பிரதேச அபிவிருத்திக்கென ஒதுக்கப்படும் நிதியை இம்மன்றங்களே செலவிடும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டமை முக்கிய திருப்புமுனையாக பேசப்பட்டது.

1987 இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்திற்கமைய 13ஆம் திருத்த சட்டம் மாகாண சபை திட்டத்தை அமுல்படுத்தியது. இத்திருத்தத்தின் மூலம் மாகாண சபைக்கு என ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்களின் பட்டியலில் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் உள்வாங்கப்படும் வரை இவை தொடர்பாக தெளிவற்றதொரு நிலையே காணப்பட்டது. இவை உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு என தனித்தனியாக உருவாக்கப்பட்ட கட்டளை சட்டங்களின் கீழ் செயல்பட்டன (Krishna Mohan, 2016). இலங்கையின் உள்ளூராட்சி மன்ற வரலாற்றில் 1978 ஆம் ஆண்டு யாப்பின் 27வது உறுப்புரையின் iv வது விதி

'அரசாங்கமானது நிர்வாகத்தை பன்முகப்படுத்துவதன் மூலமும் தேசிய வாழ்விலும் அரசாங்கத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் பங்குபற்றுவதற்கு இயன்ற எல்லா வாய்ப்புகளையும் மக்களுக்கு அளிப்பதன் மூலமும் அரசாங்கத்தினதும் மக்களதும் ஜனநாயக அமைப்பையும் உரிமைகளையும் பலப்படுத்துதலும் விரிவு படுத்துதலும் வேண்டும் ' என்கிறது. (சமகால அரசியல் அமைப்பு- 1978)

1987ஆம் ஆண்டு உள்ளூராட்சி திருத்த சட்டத்தின்படி இலங்கையில் மாநகர சபை , நகர சபை என்பவற்றுடன் பட்டின சபை , கிராமோதய சபைகள் இரண்டும் இணைக்கப்பட்டு பிரதேச சபை என பெயர் மாற்றம் செய்து இப்போது மாநகரசபை , நகரசபை, பிரதேச சபை என மூன்று உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களே காணப்படுகின்றன. இலங்கையில் தற்போது மொத்தமாக 341 உள்ளூராட்சி

தமிழ் ஆய்வு ஆராய்ச்சியின் சர்வதேச நடுவர் இதழ் (ஐ.ஆர்.ஜே.டி.எஸ்.ஆர்)

Volume: 06 Issue: 01

January to March 2024

www.irjtsjournal.org

நிறுவனங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் 24 மாநகர சபைகளும் 41 நகர சபைகளும் 276 பிரதேச சபைகளும் காணப்படுகின்றன. 2018ஆம் ஆண்டில் கலப்புத் தேர்தல் முறையில் தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர் தொகை 8690 பேராகும். இவர்களில் 29.1 வீதமானவர்கள் பெண் பிரதிநிதிகள். நான்கு வருட பதவிக்காலம் 2022இல் முடிவடைந்த போதும் இன்னும் தேர்தல் நாட்டு சூழ்நிலை காரணமாக நடத்தப்படாமலிருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

உள்ளூராட்சி அரசாங்கங்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள்

புராதன காலத்தில் இலங்கை உருகுணரட்டை, மாயரட்டை, மலையகரட்டை என்று மூன்று இராட்சியங்களாக அமைந்து அந்தந்த மக்களின் நல நோம்புகைக்கு ஏற்ற வகையில் ஆட்சி செய்யப்பட்டது. எனினும் 1796இல் ஆரம்பமாகிய பிரித்தானிய காலனித்துவ ஆட்சியில் 1815ஆம் ஆண்டிலிருந்து தமது நிர்வாக வசதிக்காக மூன்று ராஜ்யங்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரே குடை ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்த போது அது எதிர்கால அரசியலில் பெரும் தாக்கத்தையும் சவாலையும் வெளிப்படுத்தியது. அது மட்டுமின்றி சுதந்திரத்திற்கு பின்னர் ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள் இதனை ஒற்றை ஆட்சி தன்மைக்கு கொண்டு வந்து அதில் அதீத ஈடுபாட்டையும் காட்டலாயினர். ஆட்சிக்கு வந்த உள்நாட்டு அரசாங்கங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தை வலுப்படுத்துவதில் அரசியலமைப்பு உருவாக்கத்தின் போதும் அதனை திருத்தும் போதும் மிகுந்த அக்கறை செலுத்தினர். இதனால் அதிகாரங்களை கீழ் மட்டத்தில் பரவலாக்கம் செய்வதில் அதிக கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. இதற்கு முக்கிய காரணம் இலங்கை ஆட்சியாளர்களுக்கு ஒற்றை ஆட்சி தன்மையை பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதில் அதிக ஈடுபாடு காட்டப்பட்டமையும் அதில் பெரும்பான்மை மக்களின் அழுத்தம் காணப்படுவதுமாகும். கீழ் மட்டங்களுக்கும் சுயாட்சி வழங்கப்படும் போது அவை தன்னிச்சையாக செயல்பட்டு மேலும் அதிகாரங்களுக்காக அழுத்தம் கொடுக்கலாம். இது ஒற்றையாட்சி தன்மைக்கு ஊறுவிளைவித்துவிடும் என்ற அச்சமும் இவர்கள் மத்தியில் பலமாக காணப்படுகின்றது. இந்த பின்புலத்தில் உள்ளூர் அரசாங்கங்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்களை ஆராய்வது பொருத்தமாக இருக்கும்.

அரசியலமைப்பு அங்கீகாரம்

இலங்கையின் உள்ளூராட்சி அரசாங்கம் தொடர்பாக சமகால மூல அரசியலமைப்பில் எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. 13-ஆம் திருத்தத்தில் மாத்திரமே இதனை மாகாண சபைக்குரிய அதிகார கட்டமைப்பு என குறிப்பிட்டுள்ளது. எனினும் ஐரோப்பிய மற்றும் ஆசிய ஆபிரிக்க இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் அரசியலமைப்புகளில் உள்ளூர் அரசாங்க முறைமை பற்றி விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது. சுவிசர்லாந்து அரசியலமைப்பில் கம்யூன்களின் செயல்பாடு சிறப்பாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. இங்கு மாநில அரசின் செயற்பாடு போன்று உள்ளூராட்சிமன்றங்கள் சட்டத்தின் மூலம் பாதுகாக்கப்பட்டிருப்பது அந்த நாட்டின் விசேட பண்பாகும். அவற்றிற்கு தமது ஆட்புலத்திற்கு உட்பட்ட சட்டரீதியான உரிமை காணப்படுவதுடன் அவை சுயாதீனமாக அல்லது ஏனையவற்றுடன் இணைந்து செயல்படவும் முடியும். இதன்படி மாநில அமைப்புக்களான கன்ரன்களால் உள்ளூராட்சி விடயங்கள் தொடர்பில் வரையறைகளை ஏற்படுத்த முடியாது. இவ்வாறு சுவிசர்லாந்தில் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்கு கன்ரன்களுக்கு இணையான உரிமை காணப்படுவது அரசியலமைப்பு ரீதியான அங்கீகாரமாகவே எடுத்துக் கூறலாம். இவை பிரதேச மட்டத்தில் சேவைகளை பகிரக்கூடிய தன்னாதிக்கம் கொண்ட நிறுவனம் ஆகும். பிரதேச மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையோடு தொடர்புடைய சகல பொறுப்புகளும் இதற்கு உரித்தாக்கப்பட்டுள்ளது.

இதேபோன்று இந்தியாவின் அரசியலமைப்பில் உள்ளூராட்சி அரசாங்கங்களான பஞ்சாயத்து ராஜ் மற்றும் மாநகர சபைகளுக்கென இரண்டு அத்தியாயங்களில் விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன (RPCILGR, 1999). ஜேர்மனியின் அரசியலமைப்பில் உறுப்புரை 28/II இன் முதலாவது உள்ளூர் சமுதாயத்தின் அனைத்து விடயங்களுக்கும் பொறுப்பேற்கும் உரிமை உள்ளூராட்சி அரசாங்கத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதே போன்று பிரான்சின் ஐந்தாம் குடியரசு அரசியலமைப்பில் அரசியல் அதிகாரமானது மத்தியிலிருந்து வெளியேறாத வகையில் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு அரசியல் பரவலாக்கத்தை விட நிர்வாகப் பரவலாக்கமே இடம்பெற்றுள்ளது. இவை அரசியல் அமைப்பில் திட்டவட்டமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இலங்கையில் தற்போது நடைமுறையில் இருக்கும் அரசியலமைப்பின் (1978) இரு வேறுபட்ட அரசாங்கங்கள் பற்றியே குறிப்பிட்டுள்ளன அது மத்திய அரசாங்கம் , மாகாண அரசாங்கம் என்பவை ஆகும். இவற்றில் உள்ளூராட்சி முறைமை மாகாண அரசாங்கங்களுக்கு உரித்தாக்கப்பட்டுள்ளன. (Dainis, 2016) மத்திய மற்றும் மாகாணங்களுக்கிடையிலான அரசியல் பொருளாதார உறவில் பொதுச்சேவை வழங்கல் முறையில் மத்திய அரசின் மேலாதிக்கத்தை நோக்கமாகக் கொண்ட இரட்டை தன்மையான அல்லது கலப்பு முறையான அம்சங்களை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். ஆக இலங்கையின் உள்ளூராட்சி முறைமையானது அரசியலமைப்பின்படி ஒரு நேரடி அமைப்பாக வெளிப்படுத்தப்படாது மாகாண சபைக்குட்பட்ட ஒரு உதிரியான அமைப்பாக வெளிப்படுத்தப்பட்டு இருப்பதால் அதன் சுயாதீனத் தன்மை கேள்விக்குள்ளாக இருப்பது பலத்ததொரு சவாலாக சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

அதிகாரங்களும் வளங்களும்

உள்ளூராட்சி அதிகார சபைகளுக்கு வழங்கப்படும் அதிகாரங்கள் பொதுவாக முழுமையானதாகவும் பிரத்தியேகமானதாகவும் இருக்க வேண்டும். இதன் போது அரசியல் நிர்வாக மற்றும் நிதி அதிகார பன்முகப்படுத்தல்கள் தொடர்பான விடயங்கள் தெளிவாக அமையபெற்றிருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இதனை ஐரோப்பிய கவுன்சிலின் உள்ளூர் சுய அரசாங்கத்திற்கான ஐரோப்பிய சாசனமும் வலியுறுத்துகின்றது. எனினும் இலங்கையில் உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் மக்களுக்கு தேவையான சேவைகளையும் மற்றும் அபிவிருத்தி பணிகளையும் மேற்கொள்வதற்கு போதுமானதாக அமையவில்லை. இவற்றிற்கான அதிகாரங்களும் மெத்தனமானதாகவே காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக மாகாண நிதி ஆணை குழுவின் சிபாரிசின்படியே நிதியோடு சம்பந்தப்பட்ட விடயங்கள் அமையப் பெற்றுள்ளன. இது மத்தியஅரசு நேரடி கட்டுப்பாட்டுக்குள் காணப்படுவதால் இந்த நிலை உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களை சவாலுக்கு உட்படுத்தக் கூடியதாகவே உள்ளது.

உள்ளூர் அரசியல்வாதிகளின் பொறுப்பற்ற தன்மை

மத்திய அரசின் மேலாதிக்கத்திற்கு அப்பால் உள்ளூர் கிராம மட்டத்து அரசியல்வாதிகளின் செயற்பாடும் உள்ளூராட்சி அரசாங்கங்களில் வெளிப்படுத்தக் கூடிய பிரதான சவால்களில் ஒன்றாகும். இவர்கள் தமது வாக்கு பலத்தை அதிகரிப்பதற்காகவும் வருமானம் ஈட்டுவதற்காகவும் பல வழிகளில் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றனர். உள்ளூர் வருமானத்தை அதிகரித்தல் , வெளிப்படாத தன்மை , பொறுப்பு கூறல், மக்கள் நலன் அபிவிருத்தி செயல்பாடுகளின் ஊடாக மக்களின் நம்பிக்கையினை வெல்வதற்கு முற்படுவதில்லை. இதற்கு எதிர்மறாக மக்கள் பங்குபெற்றுதல் அதிகரிப்பதன் மூலம் தமது பதவிக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடும் , ஊழல் குற்றச்சாட்டுக்கள் எழும் என கருதி இவர்கள் அதிலிருந்து விடுபட நுணுக்கமாக செயல்படுகின்றனர். இதற்காக தமது கட்சி ஆதரவாளர்கள் மற்றும் இம்மன்றங்களின் உறுவினர் நண்பர்களுக்கு ஒப்பந்தங்களை வழங்கி இலாபமீட்டுகின்றனர்

உள்ளூர் அரசாட்சி முறையை செயற்றிறனாக வழிநடத்துவதற்கு தேவையான ஆற்றல் பிரதிநிதிகளிடம் போதியளவு காணப்படாமை பெரும் சவாலாகவும் அமையப்பெற்றுள்ளது. உள்ளூராட்சி சட்ட திட்டங்கள் தெளிவாக உள்ள போதிலும் அதனை எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற தெளிவு இவர்களிடம் காணப்படவில்லை. இதனை விட உள்ளூராட்சி அரசாங்கங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் பலவீனமானதாக காணப்பட்ட போதிலும் வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களை கூட சிறப்பாக பயன்படுத்த இவர்களால் முடியவில்லை (Ugangoda, 2015).

உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்கு பல்வேறு வழிமுறைகள் காணப்படுகின்ற போதிலும் தமது எதிர்கால அரசியல் சுயநல நோக்கம் கருதி அவற்றிற்கு அனுமதி வழங்குவதற்கு பின் நிற்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக சோலைவரி அறவிடுகின்ற போது மிகக் குறைந்த அளவு வரியை தீர்மானிக்கின்றனர். மக்களின் எதிர்ப்பு கிளம்பி விடும் என்ற நோக்கத்தில் இவ்வாறு செயல்படுகின்றனர். இதனால் நிதி பற்றாக்குறை ஏற்படுவதுடன் தொடர்ந்து மத்திய அரசில் தங்கியிருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. மற்றும் உள்ளூராட்சிமன்றங்களினால் வழங்கப்படும் சேவைகளின் போது பயனாளிகளை தெரிவு செய்யும்போதும் அரசியல் செல்வாக்கின்படி நடந்து கொள்கின்றனர். அபிவிருத்தி திட்டங்கள் அதற்கான ஒப்பந்தங்கள் என்பனவும் கட்சி சார்பானவர்களுக்கு

தமிழ் ஆய்வு ஆராய்ச்சியின் சர்வதேச நடுவர் இதழ் (ஐ.ஆர்.ஜே.டி.எஸ்.ஆர்)

Volume: 06 Issue: 01

January to March 2024

www.irjtsjournal.org

அல்லது தமக்கு லஞ்சம் வழங்குபவர்களுக்கே சிபாரிசு செய்கின்றனர். (நேர்காணலும் வினா கொத்து வழங்கியதிலும் பெறப்பட்டது)

உயர் குழாம் அரசியல் நலன்கள்

மிக நீண்ட காலமாக இலங்கை உள்ளூர் அரசியலில் காணப்படும் பிரத்தியேகமான அம்சம் உயர்குழாமினரின் செல்வாக்கும் அவர்களின் நலங்களுக்காக முன்னுரிமை வழங்கப்படுவதுமாகும். அவர்கள் சுயாதீனமான உள்ளூராட்சி சபைகளை உருவாக்குவதற்கு பதிலாக உள்ளூர் மட்டத்தில் தமது அரசியல் செல்வாக்கை அதிகரிப்பதற்கும் பலப்படுத்துவதற்குமான அடித்தளமாக உள்ளூராட்சிமன்றங்களின் அதிகார பரவலாக்கத்தை காண்கின்றனர். பிரதேச அரசியல்வாதிகள் தமது நலன்களை மேம்படுத்த மத்திய அரசாங்கத்தில் தங்கி இருக்க வேண்டும் என்ற மாயையை உருவாக்குவதும் இந்த அரசியல் உயர்குழாத்தினரின் எண்ணமாக காணப்படுகின்றது.

சுயாட்சி ஒழுங்கமைப்பின்மை

அடிமட்ட கிராம மக்களது நலனில் அக்கறை கொள்ளும் உள்ளூராட்சி அரசாங்கமானது சுதந்திரமாக தொழிற்பட வேண்டியது அவசியமாகும். இதில் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கான ஆளணியினரை சேர்த்துக் கொள்ளல், சம்பள நிர்ணயம், ஒழுக்காற்று நடவடிக்கை, இடமாற்றம் சம்பந்தமாக முடிவெடுக்க பூரண சுதந்திரம் இருக்க வேண்டும். உள்ளூராட்சி நிறுவனங்க் தமது சபைக்கு உட்பட்ட நிரந்தரமற்ற ஊழியர்களை ஆட்சேர்க்கவும் அவர்களுக்கான சம்பளத்தை தீர்மானித்து சபை நிதியிலிருந்து வழங்கவும் சுதந்திரம் உள்ளது. எனினும் இலங்கையில் புதிய உள்ளூராட்சி சபைகளை உருவாக்குதல் , தரம் உயர்த்துதல் , அவற்றின் கட்டமைப்பை தீர்மானித்தல் , உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கான நிர்வாக ஊழியர்களின் நியமனம் என ஏனைய அனைத்து மத்திய அரசாங்கத்தின் விடயத்திற்குப் பொறுப்பான உள்ளூராட்சி அமைச்சரினாலே கையாளப்படுகின்றன என்பதால் இவ்வாட்சி முறையின் சுயாதீனம் கேள்விக்குள்ளாகுவது பெரும் சவாலே. இதனை விட உள்ளூராட்சிமன்றங்களை கலைத்து விடும் அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கு இருப்பதானதும் சவாலான விடயமே.

நிதி சுயாதீனம்

உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட அளவில் வரி விதிக்கும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டாலும் அது மத்திய அரசின் மேலாதிக்கத்திற்கு உட்பட்டே காணப்படுகின்றது. உள்ளூராட்சி அமைப்புகள் தமது பகுதியில் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப சுதந்திரமாக வரி விதிக்க முடியும் என்பதே நிதி சுயாதீனம் என்பதன் பொருளாகும். இந்த சபைகளின் நிதி ஆதாரங்களில் ஒரு பகுதியானது உள்ளூர் வரிகள் மற்றும் கட்டணங்களில் மூலம் மத்திய அரசின் சட்ட வரம்புக்குட்பட்டு வரிவீதத்தை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரம் இந்த சபைகளுக்கு உண்டு என்பது சட்ட ரீதியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விடயமாகும். எனினும் 1987ஆம் ஆண்டின் பிரதேச சபைகள் சட்டத்தின் 134 இன் படி, 'பிரதேச சபை ஒவ்வொன்றும் அமைச்சரின் அங்கீகாரத்திற்கு அமைவாக உதவி ஆணையாளரின் அங்கீகாரத்துடன் வரிகளை விதித்து அறவிடலாம் ' இதன்படி மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்ட நிதி கட்டமைப்புகளுளேயே உள்ளூராட்சி சபைகளின் நிதி செயல்பாடுகள் இடம்பெறுவது இங்கு நிதிசுயாதீனம் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு கிடைக்கவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது (Gunawardena, 2016). இது சமகாலத்தில் இச்சபைகள் எதிர்நோக்கு முக்கிய சவாலாகும்.

வரி மற்றும் வள பற்றாக்குறை

இலங்கையின் உள்ளூராட்சிமன்றங்கள் பெருமளவுக்கு பிரதேசத்தின் வரி வருமானங்களிலேயே தங்கியுள்ளன. இவற்றை விட மத்திய அரசினால் ஒதுக்கப்படும் மானியங்கள் , நன்கொடைகள் மாகாண சபைகளின் மூலமாக நிதி ஒதுக்கீடுகள் , முத்திரை தீர்வைகள் மற்றும் தண்டப்பணம் போன்றவற்றில் இருந்து கணிசமான அளவு வருமானத்தை பெறுகின்றன. எனினும் உள்ளூராட்சிமன்றங்களின் வருடாந்த செலவினத்தோடு ஒப்பிடுகையில் அவற்றுக்கான வருமானம் என்பது பற்றாக்குறையாகவே உள்ளது. திண்ம கழிவற்றல், ஊழியர்களுக்கான வேதனம், வாகனங்களுக்கான எரிபொருள், மக்களுக்கான இதர பயன்பாட்டு சேவைகள் மற்றும் நாளாந்த சபை செலவினங்களுக்காக அதிக நிதி தேவைப்படுகின்றது. குறிப்பாக நகரப் பகுதிகளில் உள்ளடக்கிய உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களை விட கிராமப் பகுதியை அண்டிய சபைகளின் வருமானம் அவர்களது செலவினத்திற்கு போதுமானதாக

தமிழ் ஆய்வு ஆராய்ச்சியின் சர்வதேச நடுவர் இதழ் (ஐ.ஆர்.ஜே.டி.எஸ்.ஆர்)

Volume: 06 Issue: 01

January to March 2024

www.irjtsjournal.org

அமையவில்லை என்பது இந்த உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் எதிர்நோக்கும் பிரதான சவால் என்றே கூறலாம்.

சட்ட அமுலாக்கமும் பாதுகாப்பும்

உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் சட்ட அமுலாக்கம் மற்றும் சட்ட பாதுகாப்பில் காணப்படும் குறைபாடுகளும் இலங்கையின் உள்ளூராட்சிமன்றங்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்களில் ஒன்றாகும். உள்ளூராட்சி அரசாங்கத்திற்கு தேவையான முழுமையான அதிகாரமும் அதேவேளை அதனை அனுபவிப்பதற்கான சட்ட ரீதியான உத்தரவாதமும் வழங்கப்படல் அவற்றின் சுயாதீனமான செயற்பாட்டிற்கு அவசியமாகும். இதற்கு அரசியலமைப்புடன் கூடிய ஏனைய பொதுச் சட்டங்கள் உத்தரவாதம் அளிக்கலாம். எனினும் இலங்கையில் இது பலவீனமானதாகவே உள்ளது. உள்ளூராட்சி விடயங்களில் சட்டரீதியாக தலையீடு செய்வதற்கு உள்ள மத்திய அரசின் விடயத்திற்கு பொறுப்பான அமைச்சரவை அதிகாரங்கள் காணப்படுகின்றன. அநேகமான சபைகள் துணை நிலைச் சட்டங்களையே உருவாக்குகின்றன. இதனை உருவாக்க அதனை சபையில் நிறைவேற்றி உதவி உள்ளூராட்சி ஆணையாளர், உள்ளூராட்சி ஆணையாளர், ஆளுநர் ஊடாக விடயத்திற்கு பொறுப்பான அமைச்சருக்கு அனுமதி பெற்று அது வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்பட்டதன் பின்னரே அமுலாகும். இது நீண்ட செயற்பாடாக இருப்பதும் இவ்வமைப்புக்கள் எதிர் நோக்கும் சவாலே.

கட்சிஅரசியலும் தலையீடும்

இலங்கையின் உள்ளூராட்சி முறைமையானது ஆளும் கட்சி எதிர்க்கட்சி என்ற பாகுபாடுகளற்ற வகையில் செயல்படுமாறு விடயங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும் இவற்றில் மத்திய மற்றும் மாகாண சபைகளின் அரசியல் செல்வாக்கானது அதன் சுயாதீனமான செயற்பாட்டை இல்லாமல் செய்துள்ளது. தவிசாளர் தெரிவு, வரவு செலவு திட்ட நிறைவேற்றல், துணை விதிகளை உருவாக்குதல் மற்றும் அபிவிருத்திக்கான செயற்றிட்டங்களை அங்கீகரித்தல் போன்ற விடயங்களில் பெரும்பான்மை ஆதரவுடன் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற ஜனநாயக ரீதியான நடைமுறையானது கட்சி அரசியலை மறைமுகமாக தலையீடு செய்வதற்கான உபாயமாக உள்ளது. இதனால் இச்சபைகளின் வினைத்திறனான செயற்பாடு மழுங்கடிக்கப்பட்டு அரசியல் மயமாக்களுக்குட்படுவதை பல ஆய்வு பிரதேசத்தில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது

வெளிப்படைத்தன்மை

சுதந்திர காலம் தொட்டு உள்ளூராட்சி அரசாங்க முறையில் லஞ்சம், ஊழல் மோசடிகள் மற்றும் பொறுப்பு கூறல் என்பவற்றில் வெளிப்படை தன்மையாக அமையாமல் பெரும் சவாலாக அமைய பெற்றுள்ளது. ஜனநாயகம் மற்றும் நல்லாட்சி தத்துவங்களில் இது பெரிதும் வேண்டப்படுகின்றது. இதன் மூலம் லஞ்சம், ஊழல் மோசடிகள் மற்றும் அதிகார துஷ்பிரயோகங்கள் தடுக்கப்பட வாய்ப்பு காணப்படுகின்றது. இவ்வாய்வுக்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு பிரதேசங்களின் நேர்காணலில் தவிசாளர் முதல் நிர்வாகிகள் வரை மக்களுக்கு வெளிப்படை தன்மையாக இருப்பதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை வெளிப்படுத்தினர். குறிப்பாக நிதிசார் விடயங்களில் இது மோசமான நிலையில் காணப்படுகின்றது பெரும்பாலான சபைகளில் பொதுப்பொறுப்பு கூறல் இல்லை என்பதை ஜனாதிபதி ஆணைக் குழுவும் (RPCILGR, 1999) கண்டறிந்தது.

மக்கள் பங்கேற்பு

நல்லாட்சி தத்துவங்களில் பிரதானமானது மக்கள் பங்கேற்பு என்பதாகும். இது உள்ளூராட்சிமன்ற அரசியலில் பலவீனமானதாக அமைந்துள்ளது. அத்துடன் இச்சபைகளுடனான மக்கள் தொடர்பும் தூரமானதாகவே அமைந்துள்ளது. 1987ஆம் ஆண்டு 15ஆம் இலக்கச் சட்டத்தின் கீழ் பிரதேச சபைகள் தாபிக்கப்பட்டதே கிராமிய மக்களுக்கும் மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கும் இடையே நெருக்கமான தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி சிறப்பானதும் வினைத்திறமானதுமான உள்ளூராட்சி மற்றும் அபிவிருத்தியினை தூண்ட வேண்டும் என்பதற்காகவே தான் அதனை அந்தந்தப் பிரதேச மக்களை கொண்டே நெறிப்படுத்த வேண்டும் என்பதும் எதிர்பார்ப்பாகும். சுய ஆளுகை என்பதன் பொருளே அதுவாகவே காணப்பட்டது. இது இலங்கையின் உள்ளூராட்சி முறைமையில் எதிர்கொள்ளும் பிரதான சவால் என்றே கூற வேண்டும்.

ஏனைய அரச நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு

இந்த கட்டுரையில் இருக்கின்ற கருத்துகள் குறித்து ஏதேனும் எதிருகாலத்தில் சிக்கல் இருந்தால் அதற்கு கட்டுரையாளரே பொறுப்பு ஆவார்

தமிழ் ஆய்வு ஆராய்ச்சியின் சர்வதேச நடுவர் இதழ் (ஐ.ஆர்.ஜே.டி.எஸ்.ஆர்)

Volume: 06 Issue: 01

January to March 2024

www.iritsjournal.org

உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் சேவைகள் எப்போதும் அரசன் நிறுவனங்களின் வலைப்பின்னலுடன் சம்பந்தப்பட்டே தமது சேவைகளை வழங்குகின்றன. இவற்றுக்கென குறித்த ஒதுக்கப்பட்ட பயன்பாட்டு சேவைகள் மற்றும் அபிவிருத்தி பணிகளை செய்வதற்கு அரசாங்கத்தில் ஏனைய நிறுவனங்களின் ஒத்துழைப்பு அவசியம் தேவைப்படுகின்றது. பிரதேச செயலகம், நீர் வழங்கல், வடிகால் அமைப்புச்சபை, வீதி அபிவிருத்தி அதிகார சபை, சுகாதார வைத்திய அதிகாரி அலுவலகம் என்பன அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவைகள் ஆகும். இந்த நிறுவனங்களின் உதவி உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களுக்கு கிடைக்கப்பெறாமை பெரும் சவாலான விடயமாகும். பெருமளவிலான அபிவிருத்தி பணிகள் பிரதேச செயலங்களினால் மேற்கொள்ளப்படுவதனால் புரிந்துணர்வின்மை ஏற்படுகின்ற பல சந்தர்ப்பங்களை ஆய்வு பிரதேசத்தில் மக்கள் தெரிவித்துள்ளனர்.

முடிவுரை

இலங்கையில் உள்ளூராட்சிமன்ற முறையானது அதன் ஆரம்ப காலத்திலிருந்து இன்று வரையும் பெரும் சவால்களின் மத்தியிலேயே இயங்கி வருகின்றது. அவ்வப்போது இவற்றை மறுசீரமைப்பதற்கு கொண்டுவரப்பட்ட திட்டங்கள் பரிந்துரைகளும் மத்திய அரசின் மையப்படுத்திய ஒற்றை ஆட்சி முறையினால் செயலிழந்து போயின. மாகாண சபை முறைமையினால் போதுமான அதிகார பன்முகப்படுத்தல், பலவீனமான நிதி மற்றும் ஒழுங்கமைப்பு சுயாட்சி கடன்பெறல் என்பவற்றில் பாரியளவு பின்னடைவான நிலையே காணப்படுகின்றது. வளங்களை ஒதுக்குவதில் மட்டுப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் வெளிப்படைத்தன்மை ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க வகையில் அமையவில்லை. மக்கள் பங்கேற்பும் குறைவாகவே உள்ளது. அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் மற்றும் செயற்பாடு குறித்த தெளிவான சரத்துக்கள் அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்கப்படாமை போன்ற பல்வேறு காரணங்கள் ஊடாக உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் சவால்களை எதிர்கொள்கின்றன.

இந்த ஆய்விலே மேற்கொள்ளப்பட்ட விடயங்களை தொகுத்து நோக்கினால் உள்ளூராட்சிமன்றம் முறைமை மீள்கட்டமைப்புக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதில் மாற்றுக்கருத்து கிடையாது. அதன் அமைப்பு இ அதிகாரம், மக்கள் தொடர்பு என்பவற்றில் சீரிய மறுசீரமைப்புகள் செய்யப்பட வேண்டும். இதற்கு வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் அனுபவங்களை எம்முடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். பௌதீகவளம், மனிதவளம், நிதிவளம் மற்றும் தொழில்நுட்ப திறன்கள் மக்கள் பங்கேற்பு மற்றும் நம்பிக்கை என்பவற்றில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். வினைத்திறனற்ற பணியகவமைப்பு, ஊழல், அதிகாரத் துஷ்பிரயோகம், வளங்களுக்கான போராட்டம் மற்றும் இனரீதியான பாரபட்சம் என்பன தொடர்பாக விசேட கவனம் செலுத்தி உள்ளூராட்சி மன்றங்களை வினைத்திறனாகவும் செயற்றிறனாகவும் செயல்பட சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட வேண்டும். பெருமளவிலான உலக நாடுகள் வளர்ச்சியுறுவதில் பெரும்பங்கு வகித்தமை உள்ளூராட்சிமன்றங்கள் செயற்றிறனாக செயல்பட்டதன் மூலமே என்பதை அமெரிக்கா, பிரித்தானிய, பிரான்சிய, இந்திய, மற்றும் சுவீசர்லாந்தின் அனுபவங்கள் எமக்கு போதிய அனுபவங்களாகவே உள்ளன. இவற்றை பயன்படுத்தி இலங்கையின் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்களை முறியடித்து அவற்றை பலப்படுத்த வேண்டியது அரசியல்வாதிகள், நிர்வாகிகள், நீதித்துறை ஆர்வலர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் அனைவரதும் தலையாய கடமையாகும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- [1] Akurugoda, I.R, (2014) The politics government and Development in SriLanka : An analysis of the contribution of non- governmental organizations(NGOs) PHD. Thesis
- [2] Akurugoda, I.R(2015). Strengthening Local Government: Issues contrions and proposals for reform.
- [3] Eastern, D, (1973), System Anaysis and its classiacal critics. Political Science Review, 3
- [4] Krishnamohan.T, (2016), Challenges towards Local self- Government: Sri Lanka, International journal of Research in commerce, It, Engineering and Social sciences (IJRCIESS), 3(III), 1- 16
- [5] Uyagoda,J.(2015), Local government in the decentralization, Devolution and Local self- government discourses in Sri Lanka. In J. uyagoda (EDS), Local government and Local Democracy in Sri Lanka: institutional and Social dimensions, Social Scientist's Association (149 - 196)

இந்த கட்டுரையில் இருக்கின்ற கருத்துகள் குறித்து ஏதேனும் எதிருகாலத்தில் சிக்கல் இருந்தால் அதற்கு கட்டுரையாளரே பொறுப்பு ஆவார்